

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

5 juni 2008

REKENINGENBOEK

– van het Rekenhof –

over 2004-2005

VERSLAG

**namens de Subcommissie voor Financiën en Begroting
aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
uitgebracht door de heer Jan Peumans**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: mevrouw Hilde Eeckhout.

Vaste leden:

de heren Thieu Boutsen, Herman De Reuse;
de heren Koen Van den Heuvel, Eric Van Rompuy;
mevrouw Hilde Eeckhout, de heer Jaak Gabriels;
de heer Bart Caron, mevrouw Michèle Hostekint.

Toegevoegde leden:

de heer Jan Peumans;
de heer Jos Stassen.

Zie:

36 (2007-2008)

– Nr. 1: Verslag van het Rekenhof

INHOUD

	Blz.
I. REKENINGENBOEK 2002-2005 VAN HET REKENHOF: ALGEMEEN EN PREFIGURATIE	4
1. Toelichting door mevrouw Christine Vandekerckhove, eerste auditeur-revisor bij het Rekenhof	4
1.1. Begrotingsuitvoering 2004-2005 – Basis: Algemene Rekeningen en prefiguratie.....	4
1.2. Algemeen: positief	5
1.3. Encours.....	5
1.4. Terugdringen schuld	5
1.5. Begrotingsuitvoering 2004-2005 goed of slecht?.....	6
1.6. VOI's.....	6
1.7. DAB's	6
1.8. Vorderingsaldo	6
1.9. Conclusie	6
2. Bespreking	7
II. DEFISCALISERING VAN UNIVERSITAIR WETENSCHAPPELIJK ONDERZOEK.....	8
1. Toelichting door de heer Patrick Reinquin, adjunct-auditeur.....	8
1.1. Inleiding.....	8
1.2. Vrijstelling.....	8
1.3. Onderzoek	8
1.4. Opbrengsten	8
1.5. Boekhouding	8
1.6. Invloed op 80 percentnorm	8
1.7. Toepassingsgebied.....	9
1.8. Besteding	9
1.9. Doelbereik	9
1.10. Conclusie	9
1.11. Reactie minister	9
2. Bespreking	9

DAMES EN HEREN,

De Subcommissie voor Financiën en Begroting besprak op 27 februari 2008 het Rekeningenboek van het Rekenhof over 2004-2005 (*Parl. St.* VI. Parl., 2007-08, nr. 36/1).

Namens het Rekenhof namen deel aan deze vergadering:

- mevrouw Christine Vandekerckhove, eerste auditeur-revisor;
- de heer Werner Van Riel, auditeur;
- de heer Patrick Reinquin, adjunct-auditeur;
- mevrouw Hilde François, dienstdoend revisor.

I. REKENINGENBOEK 2002-2005 VAN HET REKENHOF: ALGEMEEN EN PREFIGURATIE

1. Toelichting door mevrouw Christine Vandekerckhove, eerste auditeur-revisor bij het Rekenhof

1.1. Begrotingsuitvoering 2004-2005 – Basis: Algemene Rekeningen en prefiguratie

Het Rekeningenboek opent met een evaluatie van de begrotingsuitvoering 2004 en 2005. Daarmee overlapt het enigszins de informatie die het Rekenhof al in zijn voorgaande Rekeningenboek opnam, dat over de periode van 2002 tot en met 2005 rapporteerde. Het voorgaande Rekeningenboek rapporteerde echter voor de jaren 2004 en 2005 op grond van de voorafbeeldingen, die het al vroeger aan het Vlaams Parlement bezorgde. Pas nu ook de algemene rekeningen over 2004 en 2005 zijn voorgelegd en gecontroleerd, kan het Rekenhof in het voorliggende rapport definitieve cijfers en commentaren geven. De Vlaamse Gemeenschap heeft inmiddels de achterstand in de rekeningaflegging weggewerkt. De Vlaamse minister van Financiën en Begroting heeft de algemene rekening over 2006 tijdig voorgelegd, namelijk op 25 juni 2007. De controle van deze rekening zal dan ook normaliter medio dit jaar leiden tot de publicatie van het Rekeningenboek 2006.

1.2. Algemeen: positief

Het Rekeningenboek 2004-2005 herhaalt goeddeels de voorzichtige goednieuwsboodschap uit het voorgaande Rekeningenboek. De algemene rekeningen 2004 en 2005 laten positieve begrotingsresultaten zien. Die positieve resultaten haalden, na een mindere periode, in 2005 weer het niveau van 2001. De tabel vergelijkt de resultaten van de opeenvolgende jaren. Zij zijn uiteraard exclusief de resultaten van de VOI's (Vlaamse openbare instellingen en de DAB's (Diensten met Afzonderlijk Beheer). De bedragen zijn in miljoen euro.

in miljoen EUR	2001	2002	2003	2004	2005
ontvangsten (excl. leningen)	17.063,0	16.352,7	17.342,9	18.395,7	19.649,6
<i>inningsgraad</i>		97,8%	99,7	97,8%	101,4%
uitgaven	16.130,3	16.129,1	17.182,6	17.921,8	18.680,6
<i>gebruiksgraad</i>		90,3%	90,6%	89,7%	91,1%
uitvoeringsrekening	932,7	223,5	160,3	474,0	969,0
aflossing leningen	452,9	447,2	286,0	328,1	313,6
kasoverschotten	702,3	226,3	470,6	96,0	330,1

1.3. Encours

Tot en met 2004 bestond enige ongerustheid over het elk jaar groter wordende bedrag van de vastleggingen op gesplitste kredieten dat op het jaareinde nog uitstond en dus de volgende jaren meer betaalkredieten zou vergen. De algemene rekening 2005 heeft de ommekeer in dat jaar bevestigd die het Rekenhof al in zijn voorgaande boek vermoedde. In 2005 leidde een hogere globale gebruiksgraad bij de ordonnanceskredieten weer tot een daling van de uitstaande verbintenissen, ook wel impliciete schuld genoemd, met 11,4 percent.

1.4. Terugdringen schuld

Ook in 2004 en 2005 heeft de Vlaamse Regering de positieve resultaten in functie van een van haar belangrijke beleidsdoelstellingen aangewend, namelijk de schuldafbouw. Met de kasoverschotten kon zij onder meer de totale schuld in 2004 en 2005 terugdringen met in totaal 819 miljoen euro. Eind 2005 bedroeg deze schuld nog 928 miljoen euro. Tegenover deze daling staat echter een groei van de gewaar-

borgde schuld, dat is de schuld die de openbare instellingen en naamloze vennootschappen zoals de BAM (Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel) en Liefkenshoektunnel met overheidswaarborg aangingen. Deze schuld steeg sinds eind 2003 met 618 miljoen euro; eind 2005 bedroeg zij 6979 miljoen euro.

1.5. Begrotingsuitvoering 2004-2005 goed of slecht?

Over de vraag of de begrotingsuitvoering 2004-2005 goed dan wel slecht was, kan het Rekenhof zich moeilijk uitspreken. Mevrouw *Christine Vandekerckhove* wijst erop dat er immers nog altijd geen concrete normen voor het begrotings- en kassaldo bestaan. Uit de cijfers blijkt alvast dat de Vlaamse Regering positieve resultaten heeft geboekt, maar een aantal interne verichtingen hebben deze resultaten sterk beïnvloed:

begrotingsresultaat:

- fluctuaties in de overdracht van kredietsaldi naar het FFEU;
- fluctuaties in de kredietaanwending;

jaarlijks kasresultaat:

- transfers tussen het CFO en het MVG;
- correctieboekingen inzake de doorstorting van VOI-dotaties;
- de toestand van de wachtrekening van het CFO;
- de evolutie van de saldi bij de DAB's;
- doorstortingen naar derden;

schuldafname:

- verhoogde gewaarborgde schuld.

1.6. VOI's

Mevrouw *Christine Vandekerckhove* licht toe dat voor een meer volledig beeld op de budgettaire prestatie van de Vlaamse Gemeenschap ook moet worden gekeken naar de resultaten van de VOI's en de DAB's.

De totale budgettaire massa van die VOI's nam in 2004 sterk toe, tot bijna 8,9 miljard euro ontvangsten en ruim 8,9 miljard euro uitgaven. Dit kwam vooral door de overname van de ALESH-schuld (Amortisatiefonds van de Leningen voor de Sociale Huisvesting) door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) eind 2003. Ook de dotaties stegen in 2004 sterk, tot 4,5 miljard euro, terwijl het totaal van de saldi in dat jaar een tekort toonde van 61 miljoen euro. In 2005 daalde de budgettaire massa weer tot 7,8 miljard ontvangsten en ruim 7,7 miljard uitgaven. De dotaties bleven stijgen en het globale saldo was weer positief (116,7 miljoen euro).

1.7. DAB's

Bij de Diensten met Afzonderlijk Beheer valt vooral het alsmaar slechter worden van de saldi sinds 2002 op. In 2004 en 2005 doken deze saldi in negatief; zij vertoonden in deze jaren tekorten van respectievelijk 302 en bijna 392 miljoen euro. De totale DAB-ontvangsten bleven in 2004 en 2005 verder dalen, tot 972 miljoen euro in 2005. Ook de totale uitgaven daalden van 2004 naar 2005 licht, tot 1364 miljoen euro.

1.8. Vorderingensaldo

Als referentiekader voor de evaluatie van de budgettaire prestaties van de gemeenschappen en gewesten hanteert de Hoge Raad van Financiën sinds 2003 het ESR 95. Die methodologie stelt het begrip vorderingensaldo centraal en koppelt daaraan een normering. Dat saldo wijkt sterk af van het begrotingssaldo en het kassaldo. Het houdt onder meer rekening met de resultaten van te consolideren VOI's. Aangezien het Rekenhof over onvoldoende informatie beschikt, kon het tot op heden het verschil met het begrotingssaldo of het netto te financieren saldo niet berekenen. Het kan dan ook geen uitspraken doen over de naleving van de HRF-norm.

1.9. Conclusie

Mevrouw *Christine Vandekerckhove* stelt dat de algemene conclusie van het Rekeningenboek 2004-2005 dan ook gematigd positief is. Positief omdat de Vlaamse Gemeenschap de achterstand in haar rekeningenaflegging zo goed als ingehaald heeft en omdat die rekeningaflegging voor de jaren 2004 en 2005 positieve cijfers toont. Gematigd, omdat die

positieve cijfers relativering vereisen bij gebrek aan objectieve beoordelingscriteria en wegens tal van interne verrichtingen die de resultaten hebben beïnvloed. Een evaluatie op een geconsolideerd niveau, die verder reikt dan alleen het vorderingensaldo en een geconsolideerde balans van de Vlaamse Gemeenschap betreft, is volgens het Rekenhof nodig.

2. Bespreking

Mevrouw *Hilde Eeckhout* concludeert dat de Vlaamse overheid goede resultaten kan voorleggen.

De heer *Koen Van den Heuvel* verwijst naar de opmerkingen van het Rekenhof over de toename van de gewaarborgde schuld. De heer Van den Heuvel stelt dat de toename van de gewaarborgde schuld sterk gerelativeerd moet worden. Het commissielid verwijst daarvoor naar de sterke rating van Vlaanderen. Vlaanderen heeft dus een sterk concurrentiële rentevoet, daarom moet dit toch genuanceerd worden. Hij vraagt zich af wat het Rekenhof dan hierin storend vindt. Wat is de appreciatie van het Rekenhof?

Verder vraagt de heer Van den Heuvel naar meer verduidelijking van de opmerkingen van het Rekenhof in verband met het streven naar een geconsolideerde evaluatie en het opstellen van een balans van de Vlaamse Gemeenschap.

De heer *Werner Van Riel* wijst erop dat het voorliggende rapport van het Rekenhof voor een gedeelte de bevindingen van het vorige Rekeningenboek van het Rekenhof herneemt. Vlaanderen heeft inderdaad een goede rating. Aangezien de directe en de indirecte schuld zo laag is, is het niet verwonderlijk dat de rating behouden blijft. De directe en indirecte schuld dalen weliswaar enorm, maar de gewaarborgde schuld stijgt licht. Men moet nog niet onmiddellijk panikeren. Een klein deel van die gewaarborgde schuld bestaat uit de schuld bij de VOI's en die schuld is volgens ESR-normen gedeeltelijk te consolideren. Een ander deel wordt niet opgenomen in het vorderingensaldo. Bij de gewaarborgde schuld wordt ook rekening gehouden met bijvoorbeeld de Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel (BAM), Liefkenshoek-tunnel, niet-gouvernementele organisaties (ngo's) en het ARKimedefonds (Evolutie van de gewaarborgde schuld, pagina 23 van het Rekeningenboek). Men mag ook niet vergeten dat een aantal operaties in het verleden, zoals de eenmalige operatie van de verkoop van overheidsgebouwen, ertoe zul-

len leiden dat in de toekomst de middelen beperkter zullen zijn. Daarnaast wordt er ook gewezen op de verschillende pps-constructies, die er ook voor zorgen dat de beschikbare middelen in de toekomst zullen dalen. Dit zijn weliswaar zaken die buiten de schuld zitten, maar die wel repercussies hebben voor de schuld. Het Rekenhof heeft er echter geen volledig zicht op, maar beschikt slechts over partiële gegevens. Er is weliswaar een vorderingensaldo maar geen geconsolideerde balans. Om dat te kunnen controleren, zijn er dus onvoldoende gegevens. In het laatste schuldrapport van de Vlaamse overheid was er wel al een soort geconsolideerd overzicht van de schuld bij de VOI's die niet worden geconsolideerd. Het Rekenhof heeft echter nog geen totaalzicht op de solvabiliteit van de Vlaamse overheid. Er is echter geen duidelijkheid op welke basis wordt geconsolideerd: volgens ESR-normen dan wel volgens eigen normen, ook niet in het Comptabiliteitsdecreet. Het is dus ook voor het Rekenhof erg moeilijk om een volledig duidelijk beeld te schetsen. De situatie ziet er goed uit, maar men kan dat niet in alle zekerheid bevestigen. Het is dus wachten op een betere manier van informatieverstrekking op een geconsolideerd niveau.

De heer *Herman De Reuse* vraagt zich af of Vlaanderen volgend jaar wel volledig schuldenvrij zal zijn, zoals de Vlaamse Regering steevast inroept. Is dat dan niet minstens een kleine leugen van de Vlaamse Regering? De heer *Werner Van Riel* repliceert dat de Vlaamse Gemeenschap als rechtspersoon schuldenvrij zal zijn, maar als men er ook de andere Vlaamse instellingen die ESR-matig mee geconsolideerd moeten worden erbij betreft, dat waarschijnlijk niet het geval zal zijn. De spreker beklemtoont dat het Rekenhof echter helaas niet beschikt over een geconsolideerde balans met een totaal overzicht van de schulden van de Vlaamse overheid en zijn instellingen, los van het feit dat men niet weet welke instellingen wel en welke instellingen allemaal niet ESR-matig of op basis van een andere methodologie mee geconsolideerd moeten worden. Verder wijst de spreker erop dat er ook geen duidelijk zicht is op de totale activa. Er zijn immers al jaren problemen met de rekeningen van de vermogenswijzigingen, dus met de inventarisatie van het vermogen van de Vlaamse Gemeenschap. Op dit moment kan het Rekenhof dus geen duidelijk beeld schetsen van de actuele situatie. De Vlaamse overheid heeft zelf nog cijfers gegeven in haar schuldrapport dat de directe en de indirecte schuld voor 2006 samen ongeveer een 446 miljoen euro bedroegen, maar als men de ESR-matig te consolideren instellingen erbij neemt, is het

totaal 1,2 miljard euro. Wat betreft het schuldenvrij zijn, zal er een onderscheid gemaakt moeten worden tussen de Vlaamse Gemeenschap als rechtspersoon, dus in enge zin, waar dat wel het geval zal zijn, en daar tegenover de Vlaamse overheid, inclusief de andere te consolideren instellingen. Het beleid wordt gevoerd bij de agentschappen, dus moet men die er eigenlijk bij betrekken.

II. DEFISCALISERING VAN UNIVERSITAIR WETENSCHAPPELIJK ONDERZOEK

1. Toelichting door de heer Patrick Reinquin, adjunct-auditeur

1.1. Inleiding

De heer *Patrick Reinquin* stelt dat, behalve over de begrotingsuitvoering, het Rekenhof in zijn jaarlijks Rekeningenboek ook telkens over een aantal financiële onderzoeken rapporteert. Zo nam het in zijn Rekeningenboek 2004-2005 onder meer de onderzoeksresultaten over de defiscalisering van het universitair wetenschappelijk onderzoek op.

1.2. Vrijstelling

In 2002 heeft de federale overheid met de programwet universiteiten en hogescholen vrijgesteld van doorstorting van 50 percent, en vanaf 2005 65 percent, van de bedrijfsvoorheffing op de bezoldigingen voor hun wetenschappelijke onderzoekers. Daarmee wilde zij meer financiële ruimte geven voor, onder meer, bijkomende aanwerving van onderzoekers.

1.3. Onderzoek

Het Rekenhof onderzocht de uitvoering van de defiscaliseringsmaatregel op drie vlakken: de boekhoudkundige verwerking en de opbrengsten ervan, het toepassingsgebied en de besteding van de middelen. Het betrok in zijn onderzoek alle universiteiten van de Vlaamse Gemeenschap en de Universitaire Ziekenhuizen Leuven en Brussel (omdat die deel uitmaken van de rechtspersoon van de universiteit – het Universitair Ziekenhuis Gent bijvoorbeeld is een aparte rechtspersoon en dus niet in het onderzoek opgenomen).

1.4. Opbrengsten

De defiscaliseringsmaatregel leverde de onderzochte instellingen van oktober 2003 tot december 2005 in totaal bijna 63 miljoen euro op voor in totaal ongeveer 4500 onderzoekers. Voor de Universiteit Gent en de KULeuven bijvoorbeeld betekent dat voor 2005 elk ongeveer 10 miljoen euro aan extra middelen. De gemiddelde opbrengst per onderzoeker bedroeg bij de universiteiten in 2005 ongeveer 7000 euro. Bij de universitaire ziekenhuizen was dat veel meer, bij het Universitair Ziekenhuis Leuven bijvoorbeeld 27.490 euro. Volgens het UZ heeft dat te maken met de hoge kwalificatie en anciënniteit van de artsen-onderzoekers.

1.5. Boekhouding

Niet alle universiteiten verwerken de maatregel op dezelfde manier in hun boekhouding (verschillende resultatenrekeningen): sommige boeken de maatregel in één afdeling, andere in verschillende afdelingen; sommige boeken haar als een opbrengst, andere trekken haar af van de kosten. Een vergelijking van de universitaire rekeningen is dan ook moeilijk. De instellingen die de maatregel in één afdeling boeken, de KULeuven en de UHasselt, matchen kosten en opbrengsten niet: zij nemen de kosten volledig op in de verschillende afdelingen, maar concentreren de opbrengsten in één afdeling. Dat maakt de boekhouding weinig transparant. Bij de KULeuven leidde het tot negatieve personeelskosten voor het academisch personeel in de afdeling Patrimonium.

1.6. Invloed op 80 percentnorm

De defiscaliseringsmaatregel heeft ook invloed op de norm die universiteiten verplicht vanaf een bepaalde hoogte van hun personeelskosten verantwoording af te leggen of een financieel herstructureringsplan op te stellen. De 80 percentnorm bepaalt immers dat wanneer universiteiten meer dan 80 percent van hun werkingsuitkering aan personeelskosten besteden, ze die meeruitgaven moeten verantwoorden; bedragen de personeelskosten meer dan 85 percent moeten ze zelfs een financieel herstructureringsplan opstellen.

Sommige universiteiten houden voor de berekening van de norm rekening met de defiscaliseringsopbrengsten, andere niet. Dat maakt dat de norm niet meer vergelijkbaar is over de universiteiten heen.

1.7. Toepassingsgebied

In het begin was het erg onduidelijk voor welke personeelsleden de maatregel gold. De Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) heeft het toepassingsgebied echter in overleg met de regeringscommissarissen afgebakend en zo de onduidelijkheid opgeheven. De instellingen houden zich aan deze afspraak. Dat betekent niet dat de universiteiten de maatregel volledig gelijk toepassen, maar de verschillen situeren zich in de marge, bijvoorbeeld bij personeelsleden met verschillende statuten. Bij personeelsleden die behalve onderzoeksactiviteiten ook niet-onderzoeksactiviteiten uitvoeren (bijvoorbeeld doceren), wordt dit tweede gedeelte voor de toepassing van de maatregel overigens niet afgesplitst.

1.8. Besteding

De regelgeving laat de besteding van de defiscaliseringsopbrengsten vrij. De universiteiten wendten ze dan ook verschillend aan. Men kan het bijvoorbeeld aanwenden voor infrastructuur, voor de aanwerving van bijkomend personeel. Soms voegen zij de middelen gewoon toe aan de algemene middelen van hun bijzonder onderzoeksfonds. Ook binnen de instellingen was de besteding door de jaren heen weinig constant en valt er ook geen vast bestedingspatroon vast te stellen.

1.9. Doelbereik

De maatregel wilde onder meer de extra aanwerving van onderzoekers mogelijk maken. Het is in het onderzoek van het Rekenhof niet volledig duidelijk of de universiteiten deze doelstelling in 2004 en 2005 haalden. Voor sommige instellingen betrof de maatregel in 2005 meer mensen dan in 2004, voor andere instellingen net niet. Het is echter nog te vroeg voor conclusies: voor een duidelijke uitspraak op dit vlak had het onderzoek een te korte tijdshorizon en werkte het met te beperkte gegevens (bijvoorbeeld onderzoek op basis van nominatieve lijsten maar geen vermelding van voltijdse equivalenten).

De universiteiten gaven zelf, zo blijkt uit ander onderzoek, wel aan dat ze door de maatregel extra onderzoekers in dienst namen.

1.10. Conclusie

Het Rekenhof heeft geconcludeerd dat de universiteiten de defiscaliseringsmaatregel weinig uniform toepassen. Het Rekenhof heeft dan ook een drietal aanbevelingen voor meer uniformiteit aan zijn onderzoek gekoppeld:

- een uniforme boekingsmethode hanteren;
- een 80 percentnorm uniform berekenen;
- het toepassingsgebied verfijnen en bezoldigingen voor niet-onderzoeksactiviteiten uitsluiten.

1.11. Reactie minister

Het Rekenhof heeft zijn opmerkingen op 9 januari 2007 aan de Vlaamse Regering bezorgd. Ondanks een herinneringsbrief op 25 mei 2007, ontving het nog geen reactie. Wel heeft de subgroep ‘financieel directeuren’ van de VLIR de resultaten besproken. Deze werkgroep stelde – overeenkomstig de aanbevelingen van het Rekenhof – voor de defiscalisering uniform in mindering van de personeelskosten te boeken en de norm te berekenen met de nettoloonkosten, dus na aftrek van de defiscaliseringsopbrengsten.

2. Bespreking

Mevrouw *Hilde Eeckhout* neemt kennis van de onderzoeksresultaten over de defiscalisering van het universitair wetenschappelijk onderzoek en de aanbevelingen van het Rekenhof. In sommige universiteiten zijn er ondertussen meer onderzoekers aan de slag, in andere minder. De heer *Patrick Reinquin* antwoordt dat in Leuven, Antwerpen en de VUB in 2005 minder onderzoekers aan de fiscale gunstmaatregel waren onderworpen dan in 2004, in de Universiteit Hasselt, de KUBrussel en Gent waren er dan weer meer onderzoekers onderworpen in 2005 dan in 2004. Ondertussen is het Rekenhof in de hogescholen bezig met een herhalingsonderzoek, waarbij de evolutie van 2004 tot 2007 wordt bekeken.

Mevrouw *Hilde Eeckhout* vraagt naar aanleiding van de aanbevelingen van het Rekenhof, of die op Vlaams dan wel op federaal niveau moeten opgevolgd wor-

den, aangezien de regeling van de defiscalisering van het universitair wetenschappelijk onderzoek voortkomt uit de federale programmawet van 24 december 2002. De heer *Patrick Reinquin* antwoordt dat de federale overheid het aan de gemeenschappen heeft overgelaten om te bepalen wat zij verstaan onder ‘onderzoekers’ en ‘assistent-onderzoekers’. Dus op dat vlak kan de Vlaamse overheid zelf regelgevend optreden ofwel het overlaten aan de VLIR, zoals nu gebeurt. Ook wat de 80 percentnorm en de universitaire rekening betreft kan de Vlaamse overheid zelf optreden.

Op de vraag van de heer *Jan Peumans* of er door de federale overheid enige controle wordt gedaan, antwoordt de heer *Patrick Reinquin* dat het Rekenhof de indruk heeft dat de universiteiten, die de lijsten moeten bijhouden voor de belastingen, tot nog toe geen controle hebben gekregen. De federale overheid zamelt wél gegevens in om na te gaan over hoeveel geld en onderzoekers het gaat. Van échte controles heeft hij echter geen weet. Mevrouw *Hilde François* wijst wel op de interesse vanuit federale hoek voor het onderzoek van het Rekenhof dat toegespitst was op de Vlaamse universiteiten.

De verslaggever,

Jan PEUMANS

De voorzitter,

Hilde EECKHOUT
